

kommunen Meddelelse herom. Kommissionen har ønsket, at der ikke skulde være større Besvær ved hele Ordningen end højst nødvendigt, og det er meget priseligt. Men her har Kommissionen glemt, at en saadan Pligt for Fraflytningskommunen allerede nu eksisterer vedrørende de fleste Fraflyttere, blot at denne Pligt i Øjeblikket er paalagt Skattevæsenet, idet det i Henhold til Skatteloven af 13. Februar 1922 § 14 er paalagt det kommunale Skattevæsen at give Meddelelse om enhver Skatteyder, der flytter fra Kommunen, til den Kommune, han flytter til, med Oplysning om Skattens Størrelse i de sidste Aar. Det vil altsaa i Virkeligheden sige, at paa Landet har den samme Myndighed, som skal føre Folkeregisteret, allerede nu en Pligt til at give denne Meddelelse, og i Byerne vil der meget let kunne skabes et Samarbejde mellem Folkeregisteret og Skattevæsenet, saaledes at Registerets Flyttebeviser passerer Skattevæsenet til Paaførelse af Skattens Størrelse. Derved opnaas tillige, at Skattevæsenet holdes à jour med Hensyn til alle, der fraflytter Kommunen. Jeg vil derfor henstille, at der i Lovforslaget optages en Bestemmelse, der lader dette Paalæg til Skattevæsenet være opfyldt ved, at der i Stedet for gaar Meddelelse fra Kommunens Folkeregister.

Endelig vil jeg spørge den højtærede Minister, om han er forberedt paa, dersom dette Forslag gennemføres, da i denne Rigsdagssamling at søge gennemført en nødvendig Ændring i Valgloven, saaledes at det ikke fremtidig er en Pligt at føre Valglisten alfabetisk, men at de kan føres gadevis.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i et Udvalg.

Blang: Saa længe de finansielle og almindelige økonomiske Forhold her i Landet er af den Beskaffenhed, de for Tiden er, synes jeg, man herinde paa Rigsdagen ikke burde gennemføre Udgiftslove, uden at disse havde Stemplet: tvungende nødvendige, og det kan jeg ikke se, at det Lovforslag, som her ligger paa Tingets Bord, kan have. Ulykken er jo ogsaa, at har man en Gang sagt A, maa man næsten altid ogsaa sige B, det vil i denne Forbindelse sige, at er man først gaaet med til Folkeregistre, tvinges man til senere, maaske i Løbet af ganske kort Tid, at gaa over til ogsaa at indføre et Landsregister, og saa har vi med det samme det Embedsmaskineri, som nødvendiggøres herigennem; men vi

har saa sandt tilstrækkelig Administration her i Landet i Forvejen. Jeg kan ikke se, at dette Folkeregister skulde være nødvendigt. Ingen fødes, navngives, gifter sig, skilles eller dør jo her i Landet, uden at det protokolleres mere end eet Sted. Hver eneste Maaned sendes der af Sognepræsterne rundt omkring i Landet Indberetning til vedkommende Kommunalbestyrelse om hver eneste Fødsel og Navngivelse i Kommunen, og det indføres i Sogneraadets Protokol. Man skulde derfor synes, at en almindelig Pligt til at anmelde Til- og Fraflytning maatte kunne afhjælpe de Savn, som Kommunalbestyrelserne kan føle. Bestemmelserne i § 3 finder jeg derhos uheldige. Jeg mener ikke, man kan gøre det til Pligt for Landets Præster og Lærere inden 3 Dage efter en Fødsel eller Daab at anmelde den til et saadant Folkeregister. Mon man har noget rigtigt Begreb om, hvilket Ekstraarbejde man paa denne Maade bebyrder de vedkommende Embedsmænd med? Det er ikke rigtigt at gøre det, navnlig i Betragtning af, at dette Arbejde af de vedkommende Myndigheder gøres for det meste gratis, for Præsternes Vedkommende helt gratis, for Lærernes Vedkommende mod et ganske lille Honorar. Jeg synes heller ikke, man godt kan begrunde Indførelsen af Folkeregistre med, at der her i Landet er visse Mennesker, som vil kaste deres økonomiske Byrder over paa Samfundet, f. Eks. Mennesker, der vil unddrage sig Skat, eller Alimenter, der vil unddrage sig Betaling af deres Alimentationsbidrag. Man maa kunne gaa andre Veje, bl. a. for de Herrer Alimenteres Vedkommende den at forhøje Bødestrafen ganske klækkeligt for at undlade at give Til- eller Framelding. Man kan dog ikke for disse Kavalerers Skyld bebyrde hele det samlede danske Folk med ekstra Ulejlighed og Ekstraudgift. Jeg vil af de Grunde, jeg her har anført, ikke se mig i Stand til at medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg kan takke samtlige ærede Partiordførere for den Tilslutning, de har givet det foreliggende Lovforslag, om end jeg jo maa sige, at den Tilslutning, det fik fra den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Carlsen-Skiødt), ikke havde højere Temperatur, end at den daarlig nok kunde betegnes som lunken. Det undrer mig lidt, fordi jeg forstod, at det, der saa stærkt afkølede den ærede Ordfører for de Konservative, var, at han betragtede Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Trang